

نگاهی به اقدام باشگاه گل گهر در ترویج فرهنگ اهدا عضو؛

اهدا کنیم و جان ببخشیم

هدی رضوانی پور

گزارش

بیماران نیازمند را می‌شنوند، دل‌های پر مهرشان با آن‌ها هم‌نوا می‌شود و می‌کوشند تا مرهمی باشند بر زخم‌های آنان. تنها کافی‌ست در این زمینه فرهنگ سازی مناسبی انجام شود تا پذیرش اهدا عضو برای خانواده‌های ایرانی آسان‌تر شود. باشگاه فرهنگی ورزشی گل گهر سیرجان به عنوان سفیر فرهنگی این اتفاق، گام مهمی برداشته است. این تیم اولین تیم اهدا کننده عضو در کشور است که چندی قبل میزبان انجمن اهدای عضو ایرانیان بود تا به این واسطه در راستای ترویج فرهنگ اهدا عضو گامی برداشته باشد.

عاطفه ترکاشوند مدیر داخلی انجمن اهدای عضو ایرانیان، این فرهنگ سازی را امری مهم می‌داند و می‌گوید: تمام تلاش ما بر این است که مردم آگاه شوند اگر مرگ مغزی برای شخصی تایید شد، برابر با مرگ قطعی است و بهتر است به جای دفن عزیز از دست رفته اقدام به اهدای اعضای او نمایند. اسپانیا رتبه اول اهدای عضو در جهان است اما در ایران هنوز این فرهنگ به درستی توسعه پیدا نکرده. بیش از ۳۰۰۰ نفر مرگ مغزی در ایران ثبت شده اما تنها هزار نفر از خانواده‌های این افراد به اهدای عضو راضی هستند و بقیه این افراد از دست می‌روند. ۲۵ هزار نفر نیازمند در لیست پیوند قرار دارند و در صورت عدم رسیدن عضو مورد نظر، هر دقیقه ۲ تا ۳ نفر آن‌ها فوت می‌شوند. با اهدای عضو می‌توان هر ساله جان ۲۰۰۰ نفر از این ۲۵ هزار نفر را نجات داد.

ترکاشوند فرهنگ‌سازی را امری بسیار مهم و ضروری می‌داند که انجمن اهدای عضو ایرانیان برای ترویج آن در حال اجرای برنامه‌های متعددی است. او همگان را به دریافت کارت اهدا عضو تشویق می‌کند و می‌گوید: کارت اهدا عضو متأسفانه وجاهت قانونی ندارد و صرفاً با داشتن این کارت نمی‌توان به اهدای عضو اقدام کرد و رضایت خانواده متوفی ضروری است، اما داشتن این کارت اقدامی است برای فرهنگ سازی. اگر خانواده متوفی با کارت اهدای عضو او روبرو شوند شاید تصمیم‌گیری برایشان راحت‌تر باشد. خانواده‌های ایرانی اگر با این فرهنگ آشنا شوند که با از دست دادن عزیزشان و اهدای اعضای او می‌توانند جان سایرین را نجات دهند، راحت‌تر با این مسئله کنار می‌آیند. چه چیزی بهتر از جان بخشی به دیگران؟ چه چیزی بهتر از بخشش و چه چیزی بهتر از هدیه دادن حال خوب به افرادی که در حال دست و پنجه نرم کردن با مرگ هستند؟ هر

روزانه در سطح کشور افراد زیادی به دلیل نرسیدن عضو پیوندی، جان خود را از دست می‌دهند و فرصت ادامه حیات از آن‌ها گرفته می‌شود. پدیده اهدا عضو سال‌های زیادی نیست که در جامعه رواج پیدا کرده اما در همین عمر کوتاه خود توانسته جان بسیاری از افراد را نجات دهد. اهدای عضو، دادن فرصت دوباره برای حیات به بیمارانی است که امید به زندگی در آن‌ها از بین رفته و هر لحظه چشم انتظار مرگ هستند. بخشیدن یک عضو می‌تواند آن‌ها را دوباره به چرخه زندگی برگرداند و امید برای ادامه را در آن‌ها بارور کند.

برای اهدا عضو باید فرهنگ سازی کرد

هر دقیقه بین ۲ تا ۳ نفر در سطح کشور به دلیل نرسیدن عضو پیوندی جان خود را از دست می‌دهند، این در حالی است که تنها از اعضای یک چهارم افراد که دچار مرگ مغزی شده‌اند برای این پیوندها استفاده می‌شود

و سه چهارم آن‌ها فوت نموده و از دست می‌روند. فرهنگ اهدای عضو یک فرهنگ خوب و پسندیده است که اگر در جامعه رواج پیدا کند می‌تواند جان انسان‌های بسیاری را نجات دهد. اینک خانواده فرد مرگ مغزی، آگاه شوند با مرگ مغزی و تخریب سلول‌های مغزی؛ فرد دیگر به زندگی بر نخواهد گشت و اگر بتوانند این تصمیم سخت را بگیرند تا عضو عزیز از دست رفته خود را به شخص دیگری اهدا کنند می‌توانند به او زندگی ببخشند.

اهدا کنندگان عضو، افراد سخاوتمندی هستند که فریاد سکوت

